

# HRVATSKI PROIZVOĐAČI NE ZNAJU ŠTO JE DIZAJN

Čak 80 posto naših poduzetnika na dizajn gleda kao na styling i dizajnerima nudi svoje gotove ideje koje oni trebaju samo malo dotjerati i uljepšati. Prvi projekt implementacije dizajna Hrvatski dizajnerski centar usmjerio je na industriju namještaja, s ciljem povećanja konkurentnosti drvne industrije na domaćem tržištu

Piše Biljana SAVIĆ

**J**edan hrvatski proizvodač sredstava za čišćenje za tražio je da mu dizajniram ambalažu za proizvode, ali tako da i deterdžent za sude i solna kiselina, kao i ostali proizvodi, budu u identičnom pakiranju, razlika bi bila samo u sitnom natpisu. Odbila sam taj posao. Čak i kad sam objasnila da je to prije svega opasno, jer netko može zamijeniti solnu kiselinu s deterdžentom za sude i, ne daj bože, izliti je po rukama, ustrojao je u svom naumu, ispriovijedala je projekt me-

nadžerica Andrea Hercog samo jedan od brojnih primjera (lošeg) odnosa hrvatskih proizvodača prema dizajnu.

Tatjana Jallard, dizajn menadžerica Hrvatskog dizajnerskog društva, problem nesuradnje između proizvodača i dizajnera u Hrvatskoj vidi u tranziciji javnog u privatno vlasništvo, koja, kako smatra Jallard, u taj proces nije obuhvatila i dizajn, koji je već pedesetak godina u razvijenom svijetu ključno sredstvo za razvoj novih proizvoda i usluga ako se on strateški implementira u svakodnevno poslovanje.

— Nažalost, u Hrvatskoj imamo većinski slučaj da oko 80 posto naših poduzetnika na dizajn gleda kao na styling i dizajnerima nudi svoje gotove ideje koje oni trebaju samo malo dotjerati i uljepšati. Oni ne razumiju da je dizajn integrirani dio cijelokupnog razvojnog procesa i može utjecati na smanjenje troška radne snage, na smanjenje udjela sirovine u finalnom proizvodu i na povećanje vrijednosti proizvoda. Dakle, dizajn je danas u svijetu prepoznat kao ključni strateški alat za povećanje konkurentnosti. Iz tog razloga smo i pokrenuli implementacijski projekt dizajna, a drvna industrijas je pozvala zbog velikih resursa sirovina, ali i tehnoloških kapaciteta, kaže Tatjana Jallard.

Hrvatsko dizajnersko društvo osnovalo je, naime, Dizajnerski centar kojemu je glavni cilj uspostavljanje mehanizma suradnje između dizajna i hrvatskog gospodarstva. Prvi projekt implementacije dizajna Hrvatski dizajnerski centar je usmjerio na industriju nam-

ještaja i zajedno s Centrom za razvoj i promicanje drvne industrije iz Rijeke pokrenuo petogodišnji projekt pod nazivom »Dizajn za održivi razvoj«, kojemu je cilj povećanje konkurentnosti drvne industrije na domaćem tržištu.

Projekt se godišnje realizira u tri faze. Prva faza, u kojoj je upućen nacionalni poziv dizajnerima za oblikovanje namještaja je gotova, pristigle su ponude velikog broja hrvatskih dizajnera i ovoga tjedna slijedi selekcija radova koju će obaviti čuveni finski dizajner Yrjo Kukkapuro. U drugoj fazi projekta odabrani dizajneri će u suradnji s proizvodačima zajedničkim radom doći do vrhunsko oblikovanog i proizvedenog namještaja, da bi se, u trećoj fazi, proizvod marketinški obradio i prodao.

## Vapaj drvoradivača

— Ovakvi implementacijski projekti dizajna u industriju bi trebali saživjeti kao svakodnevni rad Hrvatskog dizajnerskog centra. Za prvi projekt smo odabralidrvnu industriju jer ima iznimno velik potencijal i velike resurse, a potpuno neiskorišten dizajn. Ili se bave plagiranjem postojećih proizvoda stranih proizvoda, ili već 20 godina uporno koriste svoj postojeći proizvodni program. Osim toga, za dobar rezultat u toj grani industrije je potrebno vrlo malo vremena i malo ulaganja, znači, bez velikih investicija, već samo kroz dobro oblikovan proizvod možemo nešto promijeniti, tvrdi Andrea Hercog.

Na vapaj hrvatske drvoradivačke industrije, a posebice industrije namještaja, za uslugom dizajnera upućuje i

predstavnik Centra za razvoj i promicanje drvne industrije iz Rijeke Marijan Kavran.

— Industrija je doživljavala dizajnere kao nešto elitičko. U češkom »Finvestu« jedan je gospodin rekao da se u 70-im i 80-im godinama rada fama oko dizajnera, oni su bili nedodirljivi, pa je industrija izgubila želju za kontakt s njima. S druge strane je stasala jedna mlađa generacija dizajnera koja se obrazovala na globalnom tržištu crpeći iskustva iz svjetskih trendova i afirmirala se na inozemnom, a ne na domaćem tržištu. Danas, dakle, imamo apsurdnu situaciju da nekoliko hrvatskih dizajnera dizajnira proizvode za vodeće talijanske i njemačke proizvodače namještaja, a nisu to u stanju učiniti u Hrvatskoj. Za to postoji niz razloga, jedan od njih je to što inozemne tvrtke ulažu enormna sredstva u razvoj proizvoda, imaju dizajn menadžere, a mi nismo razvili distribucijsku mrežu za dizajnerski namještaj. U ovom projektu ne radi se ni o kakvom visokodizajniranom namještaju, iako je to u stručnom smislu vrlo teško reći, svaki onaj najjednostavniji i najjeftiniji proizvod može biti vrhunski dizajniran, no najprije smo htjeli zaposliti našu industriju, iskoristiti snagu hrvatskih dizajnera. Njih je danas u Hrvatskoj 300 diplomiranih, od čega polovina grafičkih, polovina produkt dizajnera, s tim da od produkt dizajnera samo njih 6 radi aktivno u svojoj struci, pa je cilj ovoga projekta i povećati njihovu zaposlenost. S druge strane, industrija je u strukturnoj krizi i vapi za dizajnerima. Industrija je,

kle, bez posla, a i dizajneri su bez posla, pa je naša uloga taj enormni kreativni potencijal hrvatskih dizajnera približiti industriji, kaže Kavran.

## Organiziranje trgovaca namještajem

Centar za promicanje razvoja drvne industrije radio je istraživanje na domaćem tržištu, koje je pokazalo da više od 50 posto domaćih hotelijera uopće nije upoznato s proizvodima domaće industrije namještaja. Izjavili su čak da bi, ako bi se u istoj kvaliteti nudio domaći i inozemni namještaj, radile platili 10 posto više samo da imaju domaći proizvod.

— Povezali smo se s Udrugom hotelijera Hrvatske, a sad radimo na organiziranju trgovaca namještajem u Hrvatskoj. Sljedeće godine projektni zadatak ide isključivo na trgovce namještaja da kažu konkretno iz iskustva što i po kojoj cijeni domaći kupci žele. Danas u Hrvatskoj imamo na tisuće malih salona namještaja koji su međusobno totalno nepovezani i nekoordinirani. S druge strane imamo velike uvozne kompanije koji godišnje uvezu namještaj u vrijednosti od 300 milijuna eura i prodaju ga u Hrvatskoj, a hrvatska industrija uspije proizvesti namještaj niti za 80 milijuna eura za domaće tržište, objašnjava Kavran.

Andrea Hercog ističe da su ovoga puta projektni zadatak pisali sami dizajneri i usmjerili ga na dvije kategorije — prva je namještaj za opremanje kućanstava, a druga za opremanje turističkih objekata.

— Puno se naših hotela obnavlja, ali rijetko hrvatskim namještajem. Dosad nam se u projekt priključilo dvadesetak hr-

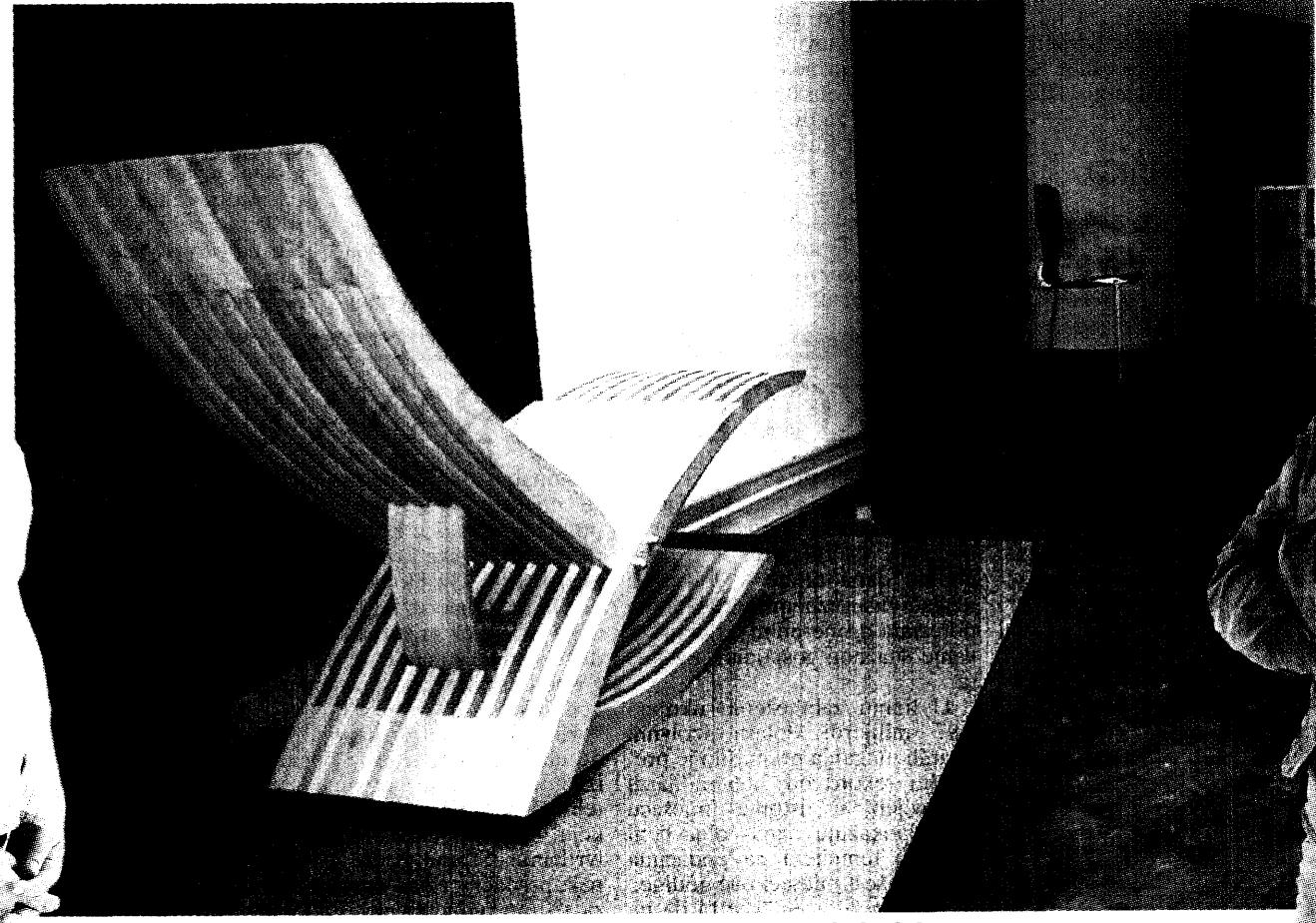
vatskih proizvodača namještaja, a prošlog smo tjedna konkretno imali sastanak u »Finvestu«. Oni su zainteresirani za uključivanje u projekt, naročito u segmentu opremanja turističkih objekata. Smatramo da ćemo ciljeve ostvariti već u prvoj godini ako samo nekoliko proizvoda ude u serijsku proizvodnju — predviđa Hercog te dodaje da Hrvatski dizajnerski centar svake sljedeće godine u pet godina trajanja projekta namjerava poboljšavati kvalitetu projekta te da u trenutku izlaska iz projekta želi ostaviti situaciju s profiliranim proizvođačima hrvatskog namještaja.

## Dizajn – nacionalni identitet Finske

Prvi dizajnerski centar u svijetu je osnovan 1944. godine u Velikoj Britaniji koja je time postavila strategiju revitalizacije gospodarstva i razvoja novih proizvoda. Finska je to naslijedila i uvela dizajn kao svoj nacionalni identitet. Danas je Finska prva na ljestvicama konkurenčnosti, dok je Hrvatska na 52. i 63. mjestu. Sve zemlje koje se nalaze pri vrhu ljestvica, poput Švedske, Danske, SAD-a, potenciraju i potiču upotrebu profesionalnih usluga dizajnera u razvoju industrije. U svim razvijenim zemljama svijeta gospodarstvo i vlada donose određenu politiku dizajna i potiču strategiju razvoja dizajna koji je usko vezan za razvoj gospodarstva, a u Hrvatskoj se u proteklih 12 godina ni jedna Vlada nije sjetila dizajna, kaže Jallard.

## Socijalizam bolje tretira dizajn

Najveći klijenti za dizajn u Hrvatskoj su u bransu prehrambenih proizvoda. Oni zaista znaju što dizajn znači, od oblikovanja samog proizvoda pa do ambalaže i načina medijske promocije. Što se tiče naših prirodnih proizvođača za industrijski dizajn, tu ima nekoliko primjera, ali zaista samo nekoliko. U doba trulog socijalizma imali smo svjetlije primjere implementacije dizajna u industriju nego danas, tranzicija je narušila te odnose. Nekada davno, 50-ih i 60-ih godina imali smo centar za industrijsko oblikovanje, postojali su neki dizajneri koji su radili ozbiljne stvari, postojala je tvornica poput »Jadran« koja je zaista imala dugu tradiciju suradnje s dizajnerima, kao i holding »Duro Đaković« — kaže Andrea Hercog.



Svaki, najjednostavniji čak i najjeftiniji proizvod može biti vrhunski dizajniran



Marko GRACIN